

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 ⁽¹⁾, την έννοια ότι η αξίωση αποζημίωσης για ματαίωση πτήσεως λιγότερο από επτά ημέρες πριν από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης αποκλείεται και στην περίπτωση που ο επιβάτης αεροπορικών μεταφορών υφίσταται εξαιτίας της εναλλακτικής πτήσεως που του προσφέρεται απώλεια χρόνου συνολικά μικρότερη από τρεις ώρες, μεγαλύτερη όμως από δύο ώρες, διότι η πραγματική άφιξη καθυστερεί περισσότερο από δύο ώρες αλλά λιγότερο από τρεις ώρες σε σχέση με την προγραμματισμένη άφιξη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) στις 19 Φεβρουαρίου 2018 — Maria Vester κατά Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

(Υπόθεση C-134/18)

(2018/C 182/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Maria Vester

Καθού: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Διαπράττεται παράβαση των άρθρων 45 και 48 της Συνθήκης της 25ης Μαρτίου 1957 για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) όταν το τελευταίο αρμόδιο κράτος μέλος, κατά την έναρξη της ανικανότητας προς εργασία, μετά τη συμπλήρωση περιόδου αναμονής συνιστάμενης σε 52 εβδομάδες ανικανότητας προς εργασία, κατά την οποία χορηγούνταν παροχές ασθένειας, αρνείται τη χορήγηση παροχής αναπηρίας βάσει του άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, και το άλλο κράτος μέλος, το οποίο δεν είναι το τελευταίο αρμόδιο κράτος μέλος, εφαρμόζει για την εξέταση του δικαιώματος αναλογικώς επιμερισμένης παροχής αναπηρίας περίοδο αναμονής διάρκειας 104 εβδομάδων σύμφωνα με το εθνικό του δικαίωμα;
- 2) Συνάδει σε αυτήν την περίπτωση με το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας το ότι ο ενδιαφερόμενος κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου αναμονής εξηρτάτο από παροχές κοινωνικής πρόνοιας, ή υποχρεώνουν τα άρθρα 45 και 48 ΣΛΕΕ το κράτος, που δεν είναι το τελευταίο αρμόδιο κράτος, να εξετάσει το δικαίωμα για παροχές αναπηρίας μετά τη συμπλήρωση της περιόδου αναμονής η οποία προβλέπεται από τη νομοθεσία του τελευταίου αρμόδιου κράτους, ακόμη και αν δεν το επιτρέπει το εθνικό δικαίωμα του κράτους που δεν είναι το τελευταίο αρμόδιο κράτος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 166, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Bonn (Γερμανία) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 — Antonio Romano, Lidia Romano κατά DSL Bank

(Υπόθεση C-143/18)

(2018/C 182/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Bonn